

Jørn Dohrmann der er vide grænser for. Hvis det var det, man ville, kunne man jo godt bede kommunerne om at bruge nogle flere penge på det her og ikke på alle de her momenter, hvis det var det, der var problemet, i stedet for bare at lægge låg på den kommunale økonomi, som man rent faktisk har gjort.

Kl. 20:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 20:44

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg må bare lige minde hr. Bjarne Laustsen om, at hvis man går tilbage i tiden og ser på, hvor meget vækstrammen ude i kommunerne var, dengang der var en socialdemokratisk regering, og hvad den her regering så tillader, så er der nu betydelig flere kroner ude i kommunerne til at bruge til serviceforbedringer, hvis man absolut ville bruge dem der. Men vi har nogle kommunalpolitikere, der hellere vil bruge pengene på de her prestigeprojekter, og det er jo et valg, de tager ude i kommunerne. Men jeg må nok også sige, når man kigger på anlægsbudgetterne ude i kommunerne, vil man se, at de aldrig har været større, end de er nu. Det er jo bare et faktum, at man aldrig har brugt så mange penge før. Det er jo en prioritering, som der her bliver lagt til grund.

Jeg må bare sige til hr. Bjarne Laustsen, at det jo ikke gør, at vi får flere økologiske fødevarer ud på skolerne. Vi vil hellere bl.a. igennem finansloven og med økologipakken satse på, at vi får den her rådgivning og flere sunde fødevarer ud til de unge på skolerne. Det er det, vi har gjort, vi har ikke bare lænet os tilbage og sagt, at vi ikke ville lege med.

Kl. 20:46

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Jørn Dohrmann, og næste ordfører er hr. Karl Bornhøft.

Kl. 20:46

(Ordfører)

Karl H. Bornhøft (SF):

Ja tak. I sundhedsvæsenet bruger vi milliarder og atter milliarder på at behandle livsstilssygdomme, men det er ikke løsningen. Vi ved det alle sammen godt. Livsstilssygdommene udgør langt over halvdelen af de samlede sundhedsudgifter i Danmark, og sygdommene og udgifterne hertil vil stige markant i de kommende år. Det er paradoksalt, al den stund livsstilssygdommene rent faktisk er forebyggelige og der-

med kunne undgås til gavn for både mennesker og økonomi.

Det burde ikke være sådan i et velfærdssamfund som Danmark, men det er sådan. Det er det, fordi sundhedsfremme og forebyggelse i Danmark er urimelig underprioriteret – ikke mindst under den nuværende regering.

Det, som jeg lige har læst op, er ikke taget fra bemærkningerne til Enhedslistens forslag, som vi skal førstebehandle i dag, det er klippet direkte fra det ambitiøse udspil om folkesundhed, som SF rent faktisk præsenterede i går. Udspillet hedder »Et sundere Danmark – lige fordelt«.

Vi i SF er stærkt optaget af forebyggelse i modsætning til regeringen. Vi mener faktisk, at regeringen lader danskerne i stikken ved ikke at fokusere langt tydeligere på forebyggelsen. Det er ikke nok at lave informationskampagner om, hvordan borgerne bør leve deres liv, for det er først og fremmest de veluddannede og ressourcerstærke, som kan følge rådene og ændre livsstil på eget initiativ.

Det, vi ønsker, er at få alle med. Det bekymrer åbenbart ikke regeringen særlig meget, men det bekymrer os i SF. Derfor skal vi bruge alle samfundets virkemidler. Vi skal gøre det så let som muligt for alle danskere at leve et godt og sundt liv. Her er gratis sund mad i daginstitutioner og skoler en af grundstenene i SF's forebyggelsespolitik og et forslag, som vi har fremsat for år tilbage.

For hvad sker der, hvis vi gør som regeringen og bare læner os tilbage og er nærmest ligeglade? Vi kender jo alle sammen godt svarene. 40 pct. af alle tilfælde af alvorlige sygdomme og tidlig død skyldes den måde, hvorpå vi spiser, vi ryger, hvor meget vi drikker, og hvor meget vi dyrker motion eller snarere, hvor lidt vi dyrker motion. 40 pct. er voldsomt.

Hvis udviklingen fortsætter med den dårlige livsstil, vil det være ansvarligt for 70 pct. af al sygdom om 12 år. Tallene er fra WHO og indisputable.

Derfor er spørgsmålene: Hvor gamle er jeres børn om 12 år? Hvor gamle er jeres børnebørn? Skal de kigge tilbage på 2008 og tænke: Hvorfor i alverden gjorde I ikke noget? Hvorfor lod I bare stå til? Hvorfor sørgede I ikke for, at alle børn fik en god start på livet med sund mad i institutioner og skoler?

De spørgsmål kan jeg jo passende sende videre til regeringen. Hvorfor lader I bare stå til? Hvorfor skal vi gå og vente på den syltekrukke